

Forord

Kære ...

Redaktionen af tidsskriftet *K&K* ønsker at animere til diskussion om litteraturvidenskaben idag. Med brevet her spørger vi, om du kunne have lyst til at skrive 5-10 siders betragtninger over problemstillinger inden for fagområdet, som du finder væsentlige. Vi planlægger et nummer, der skal bringe svarene på enquêten.

Vort udgangspunkt er den vist almindelige erfaring, at en litterats liv som kulturformidler eller forsker ved de litterære institutter er langt, mens modebevægelsernes bølgelængder bliver kortere og kortere. Mange litterater har snart set nykritikken, strukturalismen, marxismen, feminismen, historicismen, psykoanalysen, postmodernismen, dekonstruktionen o.s.v. passere over skriftsider og gennem undervisningslokaler.

Skal man stadig prøve at følge med i denne omskiftelige mangfoldighed, eller findes der faste holdepunkter bag om pluralismen og de skiftende konjunkturer? Og hvad venter der forude bortset fra udfordringerne på økonomiens slagmark?

Vi håber på svar, der tager fagområdet under behandling fra mange forskellige sider: personlige, institutionelle, videnskabsteoretiske og/eller -historiske.

Mange af jer, vi henvender os til, har ikke tidligere skrevet i *K&K*, der nu ikke kun står for »Kultur & Klasse«, men også for »Kritik & Kulturanalyse.« Det er, som om mange gamle grænser og modsætninger er blevet uaktuelle. De er blevet historiske. Vi håber, at du ved at bidrage til dette nummer af *K&K* vil være med til at skrive begyndelsen til en ny historie.

Med venlig hilsen

Lise Busk-Jensen

Jørgen Holmgaard

Martin Zerlang

Et sådant brev sendte vi til et større antal professionelle litteraturlæsere, personer, som vi kunne antage ville være interesseret i den problemstilling vi ridser op.

Vi fik naturligvis ikke svar fra alle; en del måtte melde sig for travlt

optagne; manglen på svar fra kvinderne er særlig iøjnefaldende. Til gengæld sendte Jørgen Dines Johansen os en større diskussion af, hvad litterær tolkning er, og hvorfor den ikke efter hans opfattelse kan relativiseres i det uendelige, sådan som flere moderne teoretikere mener. Jørgen Holmgaard meldte sig også med et længere indlæg, en historisk orienteret diskussion af udviklingstendenserne i 70'ernes og 80'ernes dominerende tolkningsparadigmer.

Vi ønsker ikke forlods hverken at sammenfatte eller fortolke det artikelkorpus, som her fremlægges. Hensigten har været, som vi skriver i brevet, at »animere til diskussion«, og her tænkte vi ikke blot på bidragyderne til nummeret. Skulle vi høre fra læsere med andre synsvinkler, vil vi gerne forsøge at samle endnu et nummer om emnet; her bliver der også plads til de travle, efterblevne, som måske da har fået bedre tid og lejlighed. Vore planer indbefatter yderligere et nummer med udenlandske bidrag til emnet.

De artikler, der nu foreligger, eksemplificerer i sig selv glimrende det tolkningsfænomen, som står i centrum af diskussionen. Den 'ismernes' bølgebevægelse, vi omtaler i brevet, er blevet meget forskelligt fortolket, lige fra en »jammerskrivelse« (Rømhild) til et forsøg på at komme ud i »det blændende lys« (Hauge) eller finde vej i »tågen« (Brostrøm). Vi er naturligvis »bekymrede« (Henriksen), men alligevel er vi meget glade for det underholdende og tankevækkende nummer, som vor påkaldelse af teoriernes »dødedans« (Baggesen) har fremkaldt. Den slags skal til, for at et tidsskrift kan leve.

Red.